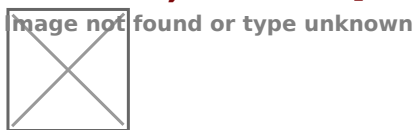

Filantropia, taină și iubire față de aproapele

Filantropia este taină. Prin ea, darul de slujire omenească, „sărmană și neputincioasă”, cum spunea într-o conferință maica Siluana Vlad, se transformă „în iubire și slujire dumnezeiască”. Se împlinește acolo cuvântul Mântuitorului: „Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut” (Mt. 25, 40). Din această taină ne împărtășim și noi, învățând să ne bucurăm. Și, de multe ori, acest fel de bucurie exprimă, în modul cel mai concret, dragostea față de aproapele. Fapt dovedit și de slujirea filantropică a preoților din parohia olteană Brastavățu.

Parohia Brastavățu, Protoieria Corabia, din Episcopia Slatinei și Romanaților, împreună cu filia Gara Vișina, aduce în prezentul nostru sărăcit și indiferent la problemele aproapelui, care se zbate în nevoi și umilințe, exemplul unui trecut demn și pilduitor, al unor slujitori ai altarelor cărora istoria le-a reținut faptele. Părinții care slujesc astăzi aici vorbesc cu respect și bucurie despre acest trecut și încearcă să lumineze cotidianul cu faptele slujirii lor, cu darul filantropiei, care se transformă în iubire și slujire dumnezeiască. Adică în taină.